

Gudstænastur 6. sunnudag eftir páskir

Havnar kirkja: Hans J. Joensen
 Vesturkirkjan: Kjartan Mørkøre
 Argir: Hogni Poulsen
 Nólsoy: Axel Tórgarð
 Kollafjørður: Marjun Bæk kl. 11.00
 Haldórvík: Martin R. Jacobsen kl. 11.00
 Tjørnuvík: Martin R. Jacobsen kl. 12.00
 Eiði: Emil Olsen kl. 11.00, altargongd
 Selatrað: Peter Petersen kl. 12.00, altargongd
 Klaksvík: Elsa Funding kl. 11.00
 Sandavágur: Gerhard Hansen kl. 11.00
 Sørvágur: David Johannesen kl. 11.00
 Skúvoy: Eivind Vilhelm og Jákup R. Hansen kl. 12.00 (kirkjan er 50 ár)
 Sandvík: Birgitte Johannesen kl. 12.00. Talvan gongur til frama fyri Kirkjuliga Miðsinsfelagið.
 Famien: Jónsvein Bech kl. 12.00
 Øravík: Jónsvein Bech kl. 18.00, altargongd. Talvan gongur til frama fyri Kirkjuliga Miðsinsfelagið.

KFUK, Tórshavn

Ungmannadeildin metir mánakvöldið kl. 19.30 í KFUK-filmur.

Lækna-vaktirnar

Tórshavn: Kristianna Nordendal, tlf. 12979, leygardag og Petur Højgaard, tlf. 13540, lokal 405, sunnudag.
 Eysturoy: Pól Johs. í Horni, tlf. 44038, leygardag og Sverri Lamhauge, tlf. 48016, sunnudag.

Norðuroyggar:

Jaspar Petersen, tlf. 56400

Vágur: Tlf. 32413

Suðuroy (norður): Tlf. 71560

Suðuroy (suður): Tlf. 73030

Tannlæknavakt, Tórshavn

Bráðfeingishjálpi fæst í dag og í morgin kl. 13.00 - 14.00. Tlf. 14544.

Vælkomið
litla barn

7. mai fingur Hanna og Kári Sigurheim, Sandvík, ein son.

12. mai fingur Jacobina og Hannis Niclasen, Norðdepli, ein son.

15. mai fingur Lisa og Finnbjørn Hansen, Strendur, eina dóttur.

15. mai fingur Eleina og Rasmus Hansen, Leirvík, eina dóttur.

20. mai fingur Annika og Jan Olsen, í Vági, eina dóttur.

20. mai fingur Simona Purkhús og Jóhan Purkhús, Klaksvík, eina dóttur.

23. mai fingur Ann Hansen og Frank Andersen, Vallensbæk, ein son.

Gullbrúðleyp

Leygardagin 30. mai kunnu hjúnini Albinus og

24. mai fingur Eyðvør Reynagarð og Stephan Thomsen, Tórshavn, eina dóttur.

25. mai fingur Elin Mikkelsen og Hans Arni Didriksen, Toftir, eina dóttur.

26. mai fingur Sigríð og Jón Purkhús, Klaksvík, ein son.

26. mai fingur Benedikta Nolsøe og Sigtór K. Andreassen, Tórshavn, ein son.

27. mai fingur Sigurlaug og Helgi Niesen, Vestmanna, eina dóttur.

27. mai fingur Sólva og Sigurd Bærentsen, Skopun, ein son.

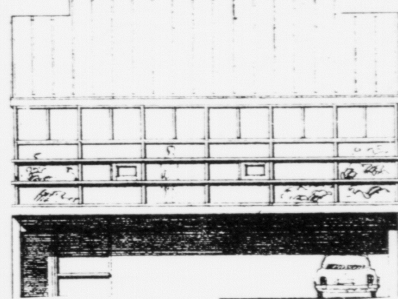
27. mai fingur Joen Carl og Britta Djurhuus, Selatrað, ein son.

27. mai fingur Marjun Hanusardóttir og J. Hendrik Dahl, Tórshavn, eina dóttur.

27. mai fingur Jórún og Derek Brockie, Tórshavn, eina dóttur.

27. mai fekk Ruth Joensen, Tórshavn, eina dóttur.

Karolina Johannesen á Tvøroyri halda gullbrúðleyp.

Salong Tóta
Magnus Heinasonargøta

Vegna flyting í nýggj holi verður salongin stongd friggjadagin og leygardagin í hesi vikuni.

Mánadagin 1. juni byrja vit í tí nýggju salongini á horninum Magnus Heinasonargøta — Sverrigøta og bjóða vit viðskiftafólki kundum okkara inn á gólvið leygardagin 30. mai millum kl. 10 - 14.

Salong
Tóta

Minningarorð um Leon Johannesen

Føddur 24. august 1950, deyður 18. apríl 1987.

Páskaaftan bórast okkum tey sorgartíðindi, at okkara góði vinur og starvsfelagi Leon Johannesen var deyður á Ríkisspítalinum í Keypmannahavn bert 36 ára gamall.

Hálvan annan mánað undan var hann farin at leggja seg undir skurð. Hóast talan var um drúgvu skurðviðgerð, skuldi hon á ongan hátt verið livshættislig. Men tá illa vil til, kann tað henda, ið ongin hevði grunað. Á gátuferan hátt gjørdist hann so illa sjúkur í livrini, at tað eftir bert tveimum vikum beindi fyri honum.

Leon var borin í heim í Sandvík, sonur Kathrinu og Kjartan Johannesen. Tey fyrstu árin aftan á barnaskúlan var hann til sjós og veturin 1967-68 á háskúla í Haslev. Realprógvið tók hann í Rønde í 1970 og læraraprógvið á

Føroya Lærarskúla á sumri 1976.

Sama summarið kom hann at starvast her á skúlanum.

Eitt, sum eyðkendi Leon, var eldihugi hansara fyri tí, hann fór í holt við — honum dámdi at umrøða lærugreinir og arbeiðshættir, og uttan mun til úrslitini, so fingur vit til í royndum hansara. Hann var ongantíð bangin fyri at siga sína hugsan hvørki í skrift ella talu og altíð trúgvur í móti tí, hann var valdur at umboða. Bygdarmentanin hekk uppi við hann, og væl dugdi hann at taka til orðanna og leggja fram síni sjónarmið. Hóast nakað er fráliðið nú, so duga vit ikki at skilja, at rødd hansara er tagnað, og tær mangan góðu og eisini skemtiligu frásagnirnar frá hendingum í gerandislívinum ikki eru meir.

Leon var ein trúgvur vinur og starvsfelagi og í tí mangan strævna og ótakksama lærarastarvinum lá hansara lutur ikki eftir. Hann gekk við fullum huga upp í arbeiðið at fáa til vega frálæru-tilfar á móðursmálinum. Hesi tvey seinastu árin var hann lærararáðsformaður og kontaktfólk skúlans í samband við Føroya Lærarafelag. Í tey bæði stórvini legði hann stóra arbeiðsorku.

Leon var næmingurum ein hollur stuðul og fúsari at hjálpa teimum víðari — á skúla ella at fáa tjans við skipi. Arbeiðshugur hansara røkk eisini út um skúlan. Hann var uppi í arbeiðinum hjá Reyða Krossi í Føroyum og t.d. lærari í fyrstuhjálpi í allari oynni. Hann var ein av undangongumnonnum í Suðuroyar norðara bjargingarfelag og for-

maður felagsins. Hann sat eisini í stýrinum fyri Suðuroyar norðara sjúkrahassa.

Samfelagsviðurskipti høvdu hansara stóra áhuga. Í hesum sambandi skrivaði hann mangan blaðgreinina. Politiskt var hann virkin, var nevndarlimur í Suðuroyar Sambandsfelag og uppstillaður til seinasta býráðsval.

At ganga nýggjar leiðir innan vinnulívið tosaði hann mangan um, og mong vóru tey tíðarrit, sum hann í hesum sambandi helt. Um honum var unt at liva longri, hevði okkurt spurst burtur úr hesum.

Hóast Leon røkti øll hesi álitisstørvini, so var honum altíð fremst í huga familjan, og saman við teimum gleddi hann seg til, at tey nú skuldu fáa triðja barnið. Leon var giftur við Esther,

fødd Egholm úr Streymnesi, og teimum eydnadist at fáa trý børn, tað yngsta føtt triggjar vikur eftir, at Leon slóknadist.

At Leon var virður av næmingum, starvsfeløgum og millum manna visir tann mikli skari, ið fylgdi honum fyrst á keiina og síðani úr Sandvíkar kirkju og til hansara síðsta hvíldarstað. Saknurin er stórur, men vit hava so nógv góð minnir, sum vit fara at goyma við virðing.

Ígjøgnum deyðans dökku lond,
eg djarvur ganga kann,
hann leiðir meg við síni hond,
sum deyðan yvirvann.

So undurfull, so dýrabar,
hans miskunn til mín røkk,
og sum hon aldri enda fær,
ei endan skal mín tøkk.

Lærararnir á Tvøroyri